

GRÅGÅSEN

2/2024/Årgang 25

SENIORUDVALGET DOF KØBENHAVN

www.dofkbh.dk

Forsidebillede: Kurt Sørensen, sølvhejren

Ved du, sølvhejrens næb er mørkt i yngletiden, men gult i resten af året?

SENIORUDVALGET

Joan Klausen	51928836	joanklausen18@gmail.com
Jan Chr. Mollerup	39658767/40508487	f.mollerup@mail.dk
Pamela Bartholomeuz	24824345	finnogbarti@gmail.com
Flemming Kragh Hansen	40200345	flemming.kragh.hansen@gmail.com
Lis Geertz-Hansen	30132179	geertz@mail.dk
Arne Borg	40551160	valde@toftebo.dk
Grethe Wenzell	51229985	grethewenzell@webspeed.dk
Bjarne Andersen	40552314	bispe32@youmail.dk

Seniorudvalget arrangerer årligt ca. 20 fugleture og 6 foredrag, fortrinsvis for DOFs ældre medlemmer. På vores ture har fuglene højeste prioritet. Vi lægger også vægt på et godt socialt samvær og nyder i øvrigt årets gang i naturen.

Som medlem af DOF kan du tilmelde dig Grågæssenes mailliste ved at sende en mail til Bjarne Andersen med oplysninger om navn, adresse, tlf.nr. og mailadresse.

Ligeledes kan du henvende dig til Bjarne, hvis du har adresseændringer eller hvis du ikke mere ønsker at stå på maillisten.

Bjarnes mailadresse: seniorudvaget@outlook.com

INDHOLD:

Vildspor	4
Skulpturen	4
Gåsefjeren	5
En sej vader	7
Forår og høgefamilien	8
Grønspætte ved Skanör	10
Hus til leje	11
Skovens tømrermester	12
En gravsten fortæller	15
Skånes søer	20
Ganløse Ore	22
Favrholm Sø	23
Skåne/Tranås	24
Afviklede foredrag	29
Kommende ture	30

Sumpmejse Krankesjön

Foto: Arne Borg

Skovspurv Skåne

Foto: Mette Janas

Canadagæs

Foto: Finn Carlsen

Vildspor

Af Flemming Kragh Hansen

Vi har tidligere her i Grågåsen fået gode råd om podcast, primært om fugle og natur.

Den "hemmelige" radio (Radio4, der overtog licensen da Dansk Folkeparti reelt lukkede Radio24syv, med kravet om, at 70% af redaktionen skulle sidde mindst 110 km. fra København) har 2 rigtig gode podcasts: "Dit sidste måltid" og "Vildspor", som jeg vil omtale her.

Vildspor er rigtig god radio, med professor Rasmus Ejrnæs som hovedperson, altid om natur i bred forstand, altid værd at lytte til, som for eksempel afsnittet om Sprogø, sendt i sommeren 2023. Man kommer rundt på øen, og om øen, og bliver godt orienteret, en meget fin forberedelse til næste tur til, eller over, Sprogø.

Link til udsendelsen

<https://radio4.dk/podcasts/vildspor/hop-1-h-ttem-ger-trodser-motorlarm>

Her fra foråret 2024 en udsendelse om klima, meget tankevækkende, link

<https://radio4.dk/podcasts/vildspor/et-klima-vi-aldrig-f-r-har-levet-under>

Som Ibsen skrev i Brand: "Evig ejes kun det tabte", så har vi i denne podcast snart noget der var. Podcasten lukker 1.4., men der er rigtig gode programmer på Radio4 hjemmesiden, eller på den podcastudbyder, du selv bruger.

Skulpturen

Poul Reib udtrækker den heldige vinder af jernskulpturen

6 grågås havde meldt sig som interesserede i at overtage jernskulpturen

De heldige blev: **Rita og Lean**. Tillykke.

GÅSEFJEREN

Af Bjarne Mogensen

Da min kone og jeg ville købe hus som ganske unge, havde vi besluttet at det enten skulle være tæt på Bagsværd sø eller Utterslev mose. Af økonomiske grunde blev det Utterslev mose og det fortrød vi aldrig.

Vi anskaffede hurtigt en hund og den skulle naturligvis luftes i mosen hver dag året rundt. Jeg havde morgenturen og den udviklede sig efterhånden til at blive en kombination af lufte- og fugletur, især efter at min kone gav mig en kikkert i fødselsdagsgave.

Jeg husker især at rørhøgen var på vingerne fra det tidlige forår samtidig med at mosens sangere kom en efter en og blandede sig med fuglekoret. Som årene gik, kunne jeg efterhånden sætte navn på en del af stemmerne og fik lyst til øve mig på fuglestemmerne ved hjælp af den CD som Benny Gønsbøl har lavet sammen med DOF. Jeg har den endnu og vil fortsat, uanset Merlin og andre apps, lytte til den ved sæsonstart for at genopfriske stemmerne, samt med håb om også at kunne genkende de mere sjældne sangere.

En ganske speciel oplevelse i Utterslev mose var et år, hvor mosen var frosset helt til på nær et lille område tæt på Langholmen. Her kunne man se 6 Rørdrum stå frit fremme til beskuelse, med en invasion af fuglefolk fra nær og fjern til følge.

I 1990-erne købte vi et sommerhus i Gudmindrup Lyng, tæt på den nordligste ende af Korevlerne i Sejerø bugten.

Da jeg efter nogle år mente at jeg have rimeligt styr på de mest almindelige fugle i området, meldte jeg mig til DOF's Punkttællingsprogram og lagde en rute med 12 punkter som talte både et sommerhusområde, et skovområde og Korevlerne.

Jeg nød især sommerens tælling af ynglefugle som skulle foregå på dage med godt vejr fra kl. 06.00 om morgenen mens der endnu var fred og ro.

Vaserne

Foto: Flemming Kragh Hansen

Min kone var i flere år ramt af en kronisk sygdom, som efterhånden blev forværret og da jeg så også blev kortvarig syg, måtte jeg holde pause med alle udadvendte aktiviteter herunder fugletællingerne.

Efter jeg blev alene for 2 år siden og var kommet til kræfter, tog jeg sommertællingen op igen sidste år, på en dag med det bedst tænkelige vejr og 31 arter, heraf 2 sangdrossler som jeg holder særlig meget af.

Sangdrossel

Foto: Finn Carlsen

Det behøver imidlertid ikke være sol og sommer, hvis man har et godt fuglebræt. I marts måned 2021 var vi i sommerhuset og talte 17 arter herunder stillids og kernebider, bare ved at sidde i en lun stue og kigge ud ad vinduet. 8 andre arter som vi ofte så, var ikke med den dag.

Det er altid en god oplevelse at komme ud og se på fugle, men det betyder bestemt også noget at være sammen med andre om oplevelserne. I mange år har jeg været sammen med kollegaer på faste fugleture til Fyledalen og Falsterbo og det er stadig en stor fornøjelse, selv om vi efterhånden kun er få tilbage. Derfor og fordi jeg har så meget mere tid til mig selv, er jeg virkelig glad for at kunne deltage i mange af de dejlige fugleture som Grågæssene tilbyder.

Jeg har opdaget at Grågæssene byder både på fugle og mennesker.

Som Benny Andersen skriver, så flokkes fuglene når de er mange nok, således flokkes vi som Grågæs og tager sammen på træk til de bedste fuglelokaliteter.

Forudsætningen for at kunne trække i flok, er at vi alle vil det samme, netop som Grågæssene, endda med sang og godt humør samt en stor åbenhed, som jeg har oplevet det overfor nye Grågæs.

Arktisk nytårsbesøg i Skovshoved

Tekst og foto af Torkild Kristensen

I den kolde januar skabte en flok på en halv snes ”tundrafugle”, sortgrå ryler, liv på Skovshoved Havns isklædte moler mod Øresund.

Ryler er små vadefugle – der er flere underarter – som har det tilfælles, at de yngler i arktiske eller sub-arktiske områder, typisk tundra, i Sibirien, Skandinavien og Nordamerika. Om vinteren trækker de sydpå for at overvintre i kanalegnene eller Sydeuropa, nogle endda i Afrika. Her udgør sortgrå ryle en undtagelse, da den som den eneste ryleart kan overvintre i yngleområdet, hvor den uden for yngletiden blandt andet kan træffes på klippekyster eller menneskeskabte kampestensmoler. Den undersøger her revner og mellemrum for snegle, små krebsdyr og tanglopper. Den æder også i stort omfang alger – ret usædvanligt for en vadefugl.

Især i isvintre hænder det, at nogle sortgrå ryler søger lidt længere sydpå, og så er det, at den kan træffes herhjemme, blandt andet ved havneanlæg, som giver mulighed for at finde samme slags fødeemner som på klippekyster. For at kunne balancere på de glatte sten er den udstyret med meget lange tæer og er god til at svømme, hvis den skulle blive taget af bølgerne.

I yngletiden deler hannen og hunnen rugningen ligeligt mellem sig, men efter udrugningen forlader hunnen stedet og overlader kuldets pasning til hannen. Da reden er placeret lavt, oftest direkte på jorden, er den ikke beskyttet mod angreb af ræve og andre rovdyr, men sortgrå ryle har nogle tricks til at narre eventuelle angribere. Det mest udspekulerede er nok, hvor den forvandler sig til en gnaver ved at krybe sig sammen og løbe hen over jorden som en mus eller en lemming, mens den samtidig udstøder gnaveragtige skrig. Det leder rovdyrets opmærksomhed bort fra reden og får det til at forfølge, hvad det tror er en lille gnaver. Når forfølgeren er kommet på tilpas lang afstand af reden, går ”musen” selvfølgelig på vingerne og flyver bort – efterladende et sikkert noget forvirret og slukøret rovdyr.

Forår og høgefamiliestart

Tekst og fotos af Torkild Kristensen

Næsten hvert år i april bygger et spurvehøgepar rede midt i Ordrup.

Også i år gik arbejdet i gang, og der indsamles materiale til reden hver formiddag. Den største indsats gøres af hunnen, der – dog med indlagte pauser – er i livlig trafik mellem reden og træer i nærheden, hvor hun udsøger sig egnede kviste og grene, som hun energisk knækker af for at transportere dem op til reden og flette dem ind i konstruktionen.

Selv om hun mest koncentrerer sig om visne grene og kviste, som er nemmere at knække af end de friske, er det et hårdt arbejde med hiven og vriden under megen vingeasken.

Spurvehøg hun med kviste til reden

Den lille han er også til stede og gør da fra tid til anden også en indsats, men bruger megen tid på at sidde og sole sig på en gren i nærheden. Til gengæld drager han ud på jagt, og i løbet af formiddagen returnerer han med en friskfanget ”morgengave” til hunnen – hvis appetit selvfølgelig er steget i takt med det hårde bygningsarbejde. Inden gaven sættes til livs, får hannen som belønning lov til at parre sig med hende.

I begyndelsen af maj står reden færdig, så hunnen kan lægge sine 3-5 æg og påbegynde rugningen, der varer omkring 40 dage. Under rugningen og så længe ungerne er små, er hannen eneforsørger og kommer flere gange om dagen hjem med bytte, som mest består af småfugle som mejser, spurve og finker. Om alt går vel, sidder der små kridhvide høgeunger i reden inden Sankt Hans.

"Morgengaven" afleveret og belønnes

En solrig morgen i april, mens høgene er travlt optaget af redebygning og deres andre gøremål inde under trækronerne, svæver der i nogle minutter en kæmpe rundt lige over dem. En ung havørn har ladet sig bære ind af den friske østenvind ude fra Øresund og kredser nogle gange rundt, inden den fortsætter flyvningen vestpå.

Det er et møde mellem rovfugleverdenens størrelsesmæssige yderpunkter: spurvehøgehannen, som med sin duestørrelse hører til blandt de mindste rovfugle, har et vingefang på op til 65 centimeter – mens havørnen kan fremvise hele 240 centimeter.

Ung kongeørn over Ordrupvej

Grønspætte ved Skanörs Ljung

Tekst og fotos: Jørgen Bjerring

I de senere år har det været muligt at observere grønspætte på Skanörs Ljung. For september måned (2023) er der i artportalen.se listet 16 observationer, fordelt på 9 dage.

Jeg går egentlig rundt og tror, at der er mange medlemmer af Grågæssene, der har oplevet grønspætte dette sted, men der har ikke i de senere år været nogen omtale heraf i Grågåsen. Så jeg vil kort fortælle om mine oplevelser.

Om morgenen den 11. september 2021 entrede jeg Larsen-bussen på Sjælør Station og slog mig som vanligt ned på bagsæderne for at drage med DOF mod Falsterbo. Jeg glædede mig til turen og sad undervejs og drømte om kanelbullarna i fyrtårnet. De viste sig at være af sædvanlig høj kvalitet, og jeg gjorde mit bedste for at ødelægge min appetit til den frokost, der skulle indtages på Skanörs Ljung, når Falsterbo var overstået

Så der sad vi på rad og række med ægge- og ostemadderne og spejdede ud over lyngen, men pludselig blev jeg klar over, at der inde mellem birketræerne var observeret grønspætte. Klemmerne var nu helt lige gyldige, og jeg greb kameraet i håb om at få et par billeder. Det blev til ikke så få.

Grønspætten bevægede sig i lang tid rundt mellem træerne inden for et snævert område og søgte efter føde. Den var helt ligegladd med, at der efterhånden stod en stor gruppe og iagttog og fotograferede. Den var et stykke tid stærkt interesseret i et større hul i et af birketræerne. Der blev kravlet ind og ud nogle gange – måske var der fine godbidder indendørs.

Hvis jeg ikke husker galt, gik der langt over en time, før grønspætten sagde farvel og tak for i dag.

Men det var mig og mange andre, der måtte takke for denne mulighed for at opleve en så fascinerende fugl på tæt hold.

Om morgenen den 9. september 2022 entrede jeg Da I allerede kender mit nære forhold til kanelbullar, springer jeg indledningen over og går direkte til Skanörs Ljung. Min begejstring over igen at møde grønspætte var stor, og den var lige så tillidsfuld eller ligeglad som året før.

Hus med tårnfalkekasse i haven til leje

Vedersø 2 personer. Toppen af Vest Stadil Fjord.

Hyggeligt velindrettet helårshus/ferielejlighed 50 m². Naturgrund, ugenert, indhegnet med

udsigthøj til klitter og fredede strandenge. 2 km. til havet.

Ynglende tårnfalke i haven og rigt fugleliv.

Rørdrum kan høres på grunden, og findes ved Nørre Sø 800 m. væk (ved Kaj Munks Præstegård).

Ugepris: 3000 kr. Incl. Rengøring. Pris pr. Døgn: 450 kr. + Rengøring 300 kr.

El. Afregnes ved afrejse. lille hund velkommen.

Henv. Anette Schmidt

22550600

Skovens tømremester yngler atter i Dyrehaven

Af Torkild Kristensen

Sortspætten, Europas største spættefugl (også kaldt ”skovens tømremester”) har siden sin indvandring til Danmark i 1960’erne haft flere op- og nedture. Det gælder også i Jægersborg Dyrehave. Her ynglede to, måske tre sortspættepar indtil for 15-16 år siden, men så forsvandt de. Siden da har enkelte sortspætter været på kortvarigt besøg, men sikre yngleaktiviteter har ikke været konstateret – indtil i år. (2023)

I det tidlige forår gik et par i gang med at udmejsle redehul i et udgået bøgetræ, men det endte med en ”ommer”. Uheldigvis havde parret valgt et sted, hvor der hele tiden opholdt sig mange alliker, og som det også er sket andre steder, blev sortspætteparret mobbet så meget af dem, at de opgav, selv om deres arbejde næsten var færdigudført.

Til sidst endte det dog med, at redehullet blev overtaget af hulduer, som yngede i det.

Sortspætterne var ikke rådvilde, men fandt hurtigt et andet udgået bøgetræ på et sted uden besværlige naboer, men måtte selvfølgelig starte forfra med at udmejsle et redehul. Det foregik, som tilfældet var med det første, gennem fælles anstrengelser, og en skønne dag stod en bolig med smukt formet, oval indgangsportal parat.

Straks efter viste hunnen sig noget sjældnere. Hun havde fået travlt med at lægge æg, vel 4-5 stykker, med omkring en dags mellemrum. Hannen kunne fortsat ses og høres fouragere, tit på lang afstand af redeterritoriet. Med nylagte æg i reden begyndte parrets fælles rugeopgaver. Hannen rugede om natten, hunnen, der havde opholdt sig i et overnatningshul et stykke borte, afløste ham efter solopgang for at ruge i et par timer, og blev så afløst af hannen.

Rutinen fortsatte til solnedgang, og begge parter fik således mulighed for at fouragere, pleje fjer og hvile sig med mellemrum dagen igennem

Rugeskiftene foregik hurtigt, kun sekunder gik fra den ene parts ankomst til magen fløj afsted fra reden og blev afløst. En dag skete en ændring: efter landingen blev hannen eller hunnen siddende ved åbningen og stak gentagne gange hovedet ind i hullet.

Det var tegn på, at der nu var små unger i reden, som blev madet, mens partneren, som skulle afløses, stadig opholdt sig derinde. Hidtil havde begge parter med høje kald og trommen tydeligt annonceret ankomsten til redeterritoriet for at afløse magen, men herefter hørtes kun ganske svage lyde, når de med omkring en times mellemrum ankom med næbbet fuldt af myrer og andre insekter og deres æg.

Efterhånden kravlede forældrene sjældnere og sjældnere ind i hullet – ungerne var vokset, og pladsen blevet trangere. Dog havde forældrene yderligere en opgave: daglig rengøring af reden. Når en redefuld unger æder løs fra morgen til aften, kommer der også noget ud i den anden ende, så forældrene måtte kravle ind for lidt efter at komme ud med en ”affaldspose” i næbbet.

Efter nogen tid lod nogle sultne næb sig skimte inde i redehullets mørke, efter endnu et par dage kom først næb, derpå hoveder til syne i åbningen.

Først da afsløredes det, at reden indeholdt fire flotte unger, to af hvert køn, der allerede havde de voksne sortspætters kendetegn, hannens store røde kalot og hunnens røde nakkeplet.

Ungerne voksende nu meget hurtigt, og snart var der kun plads til tre, så to eller en enkelt unge i åbningen med næbbet på vid gab, ivrigt ventende på forældrenes ankomst med mad. I slutningen af maj overtog hannen fodringen alene, hunnen opholdt sig dog stadig i nærheden af redeterritoriet

Ungerne fløj af reden en eftermiddag i begyndelsen af juni. Det vil sige for de tres vedkommende.

Den fjerde, en hun, var åbenbart mere forsigtig og skeptisk med hensyn til hvad der kunne ventes i verden uden for det trygge redehul.

Næste morgen fik hendes far dog lokket hende ud, og hun fløj flot og ubesværet afsted.

Efter udflyvningen bliver ungerne fortsat madet af forældrene i nogen tid, men det foregår stille og skjult bag løvet rundt omkring i skoven, så de ses sjældent.

Livet for nyudfløjne sortspætteunger er ikke frit for farer, og ikke alle overlever det første år. Med det flotte yngleresultat kan man dog håbe, at Europas største og (vil mange nok mene) flotteste spættefugl efter mange års fravær har slået sig ned som ynglefugl i Dyrehaven for at blive der.

En gravsten fortæller svensk fuglehistorie!

Af Thomas Bundgaard

Bengt Berg (9. jan. 1885 - 31. juli 1967).

Historien starter med en gravsten på middelalderkirkegården i Skatelöv, der ligger tæt på Grimslöv i Småland og den kendte fuglelokalitet i Huseby Maden ca. 20 km syd for Alvesta i Småland.

Med udgangspunkt i gravstenen trækkes tråde til en kendt svensk ornitolog, jæger, naturfotograf og forfatter.

En af trådene omhandler et par invasive fuglearter i Sverige og fredning af ørne og svaner. Et par små sidespor ender i den københavnske middelklasse og hos en dansk storvildtjæger på Mont Meru i Tanzania, samt ikke mindst i et par antikvariske bøger på min bogreol.

Efter flytning til vores nuværende hus ca. 2 km nord for Hulevik på vestsiden af Åsnensøen hørte vi rygtevis, at der på Skatelöv Kirkegård var en gravsten over en kendt svensk ornitolog, der havde indført canadagåsen til Sverige. Vi havde fået opfattelsen af, at der på gravstenen var anbragt en miniaturegås. Det lød som en nem opklaringsopgave, så vi viderebragte rundhåndet rygtet til interesserede.

Bengt Bergs gravsten

Foto: Thomas Bundgaard

Vi havde overset, at der til Skatelöv pastorat er tilknyttet 2 kirkegårde. Det viste sig, efter nogle forundersøgelser, at vi skulle satse på middelalderkirkegården, der ligger mellem præstegården og en lille havn med en flot udsigt over Skatelövfjorden. (En del indsøer i området har fjord i navnet). Vi fandt en beskeden gravsten med det rigtige navn og fødselsdato i det nordøstlige hjørne af kirkegården med søen som baggrund (se foto).

Fig 15. Flygbild över Skatelövs sockencentrum med några viktiga karaktärsdrag.

Men den indgraverede fugl mindede ikke om en canadagås.

Det er Bengt Bergs søn, Jens Berg, der har lavet udkastet til fuglen øverst på gravstenen.

Efter en del netsøgninger fandt jeg ud af, at forbindelsesleddet mellem hånd og fugl er en regnorm (sv. mask).

Fuglen er nok lidt svær at genkende, men foreløbig skal det kun afsløres, at en del af navnet går igen i en lille citrusfrugt, der også blev kaldt "Sevilla-appelsin". Fuglen er en af Bergs favoritfugle, som det fremgår af en af Bergs mange bøger.

Jeg har aldrig selv set fuglen i naturen, men især hunnen gør sig godt i "Europas Fugle" (Politikens Forlag): "En af de få europæiske fugle, hvor kønsrollerne er byttet om, så hannen klarer det meste af yngelplejen, og hvor hunnen i yngeldragten er klarere, mere distinkt og kontrastrigt farvet. Optræder meget tillidsfuldt på ynglepladsen".

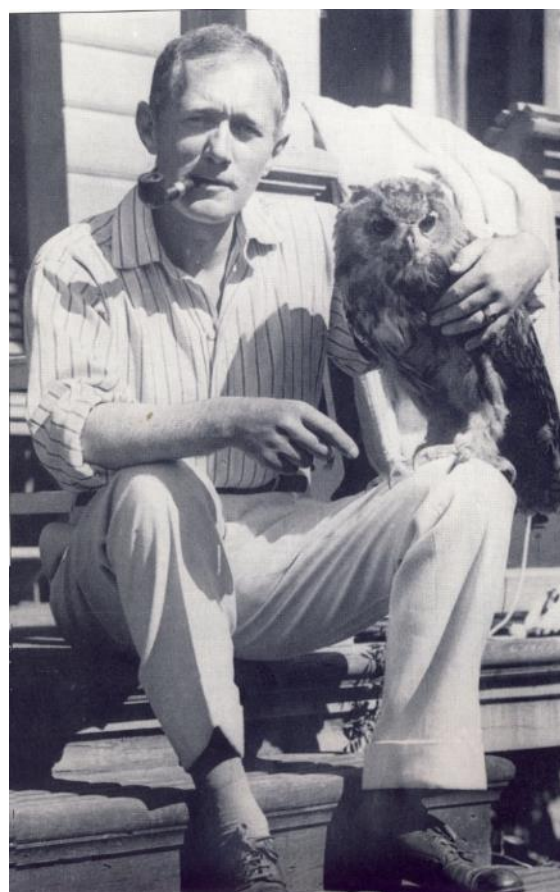
Måske kan man komme så tæt på fuglen, at den kan håndfodres med regnorm?

Prøv selv at finde fuglens navn. Ellers afsløres det måske sidst i artiklen.

Bengt Berg og fuglene.

Bengt Berg er opvokset i Kalmar og fik sine første fugleoplevelser på Øland og langs Kalmarsund. Han var især betaget af tranerne, der ofte gjorde ophold på Öland under forårs- og efterårstræk.

Bengt Berg var ikke nogen ørn i skolen i de klassiske fag. Til gengæld en ihærdig iagttagelse af fuglernes liv og en meget dygtig forfatter, der evnede at forbinde tekst og fotos.

Med tilladelse af "©familienBerg

I stedet for at blive henholdsvis lærer eller præst, som faren og morfaren, ønskede han at blive konservator.

I årene 1909-13 var han assistent for professor König ved Bonns zoologiske museum, hvor han også bidrog til museets udstillinger med indsamlinger i Norrland. Han blev æresdoktor ved Bonns Universitet i 1935.

I årene 1910-1960 skrev Berg op mod 30 fugle- og naturbøger (www.bengtberg.se: se bibliografi). Han fik oversat mange af sine bøger til dansk og tysk. Mange af de danske udgaver kan stadig købes i antikvarier eller via Saxo.

Bogsalg og foredrag bidrog til, at han kunne købe godset Eriksberg i Blekinge, hvor der i dag findes en af de største safariparker i Norden og et hotel, hvor man kan bo i et dobbeltværelse med navnet "Kanadagåsen", eller prøve glamping. Som det står på hjemmesiden "For livsnjutare med tid" og en stor pengepung (se: www1.eriksberg.se).

Eriksberg ligger i Blekinges flotte skærgård ca. 15 km øst for Karlshamn.

Et par af Bergs bøger:

I bogen "Takern" (1913) fotograferede Berg, som en af de første, flyvende fugle med et specielt konstrueret "geværkamera". De fotograferede fugle var sang- og knopsvaner, der på det tidspunkt blev skudt i stor stil og indgik i kosten. Det gjaldt ligeledes grågæs. Berg stillede forslag om at frede svaner i Sverige.

"De sidste ørne" (1923) rejste en stor debat i Sverige om nedskydningen af rovfugle. Debatten medførte, at hav- og kongeørne blev fredet i 1924.

Det kan vi som danske fuglekiggere glæde os over på fugleture til det skånske vinterland.

Invasive arter.

Canadagæs

Finn Carlsen

Berg berigede også den svenske natur med et par invasive arter, som i dag kan ses i mange smålandske søer og åer/elve.

“Stor og flot canadier indført fra Tyskland” (Torpare 140, februar 2012, side 18-19) hedder en fin artikel i Torparen skrevet af Ole Andersen. Andersen sammenligner Canadagåsens snehvide hagemæk med den hvide pibekrave, som præsten bærer til sin sorte præstekjole.

Berg købte først 2 gæs og en gase i Hasenbecks Tierpark i Hamburg. Senere suppleret med andre indkøb. I 1933 yngede canadagåsen første gang i Sverige. I et svensk jagtblad vurderes bestanden i dag til ca. 170.000.

Canadagæs blev udsat i forskellige områder i Sverige og har senere spredt sig som invasiv art i Sverige og Danmark.

Frygten har været, om den stærkt revirhævdende canadagås ville fortrænge grågåsen, hvor grågåsebestanden tidligere har været udsat for et kraftigt jagttryk. Begge arter ser ud til at kunne leve på de samme biotoper uden at udkonkurrere hinanden.

Omkring Åsnensøen er der store bestande af grågæs, der ofte fouragerer på de store engstrækninger langs søen. Canadagæs ses og høres især i yngleperioden, hvor de spreder sig langs søkanten og ned langs Mørrumåen.

En anden art, som vi ikke så i vores område af Småland, da vi startede deroppe omkring 1970, er skarven, som Berg også siges at have indført. Skarven ser ud til at klare sig godt i de brunvandede søer.

Det kunne være spændende at se undersøgelser over skarvens indhug på fiskebestandene i søerne og om den konkurrerer med de oprindelige arter som f.eks. sortstrubet lom og toppet lappedykker.

Slægtstråde til Danmark.

For en del år siden købte og læste jeg antikvariske rejsebøger. Da jeg tilfældigvis skimmede

Pomeransfugl fra Ribe-egnen

Foto: Finn Carlsen ”

boghylden, opdagede jeg 2 bøger af Bengt Berg. Jeg havde ikke tidligere forbundet forfatteren med gravstenen i Småland

Min første bog af Bengt Berg hedder “Med tranerne til Afrika” (1928). Han følger tranernes rejse fra det nordlige Sverige til den Blå Nil/Atbara, hvor han som en anden Indiana Jones sejler rundt på

en lejet båd med besætning og masser af filmruller, som han selv fremkalder på båden
Den anden bog "Den flyvende drage" viser en anden forbindelse til Danmark, da oversætteren hedder Inger Illum (Berg). Det er forfatterens danske hustru, der er Illumstifterens yngste datter. Inger Berg var en dygtig jæger, der bl. skød menneskeædende tigre i Indien. Hun deltager i bogen aktivt i filmoptagelserne af lammegribben i Himalaya.

Den sidste danske forbindelse kom, da jeg i foråret så DR's serie: "Danskere i verden - Afrika"
På DR's hjemmeside er et af afsnittene markedsført med teksten: " Danske Natasja er Tanzanias eneste kvindelige professionelle storvildtjæger".

Barnebarnet Natasja Illum Berg er bosat på Mont Meru i Arusha Nationalpark sammen med sin datter. Som sin bedstemor er hun en habil storvildtjæger, der især jagter bøfler. Hun har skrevet flere bøger om sin tilværelse som kvindelig storvildtjæger i et machoerhverv.

Sven Hedin og Bengt Berg.

Bogen om lammegribben er tilegnet Sven Hedin, der var en berømt svensk opdagelsesrejsende på Silkevejen i det såkaldte "Østturkestan"; i dag den vestligste Xinjiang-provins i Kina (nord for Tibet).

Både Berg og Hedin var store beundrere af den politiske udvikling i Tyskland i mellemkrigsårene.

Fuglen på gravstenen - kampen for pomeransfuglene mod vindmøllerne.

Berg var meget betaget af fuglen, som er titlen på en bog fra 1917: "Min vän Fjällpipparen". Det skulle være en af de fineste naturskildringer på svensk.

I Danmark overvejer man at rejse 12 vindmøller af 150 meters højde på en af de vigtigste rasteplasser for pomeransfuglen på Pallisbjerg Enge nordøst for Husby op mod Nissum Fjord (Vestkysten.nu).

Kan man flytte en trækfugl?

Det har været spændende at læse næsten 100 år gamle bøger mht. sprog, naturopfattelse og fugleoplevelser, især da jeg selv har været i Himalaya, Østturkestan/Xinjiang og på Mont Meru uden at have oplevet helt så meget.

Der er stadig en uløst gåde: Hvorfor blev Bengt Berg begravet så langt fra sit elskede Eriksberg, der ikke længere er i slægtens eje, og den flotte blekingske skærgård?

NB. Svenske lokaliteter findes nemmest på: www.kartor.eniro.se. Brug svensk stavemåde: ä, ö.

Natasha Illum Berg (Bengt Bergs barnebarn) har bedt mig (Grethe Wenzell) om at lægge et link ind til en dokumentar, som hun har lavet om sin farfar

[Watch Skypaths Online | Vimeo On Demand](#)

vimeo.com

P.O. Box 395

Usa River

Tanzania

www.natashailumberg.com

Bustur til Skåne d. 31.januar 2024

Tekst og fotos: Bjarne Andersen

31. januar havde vi en fin tur med overskriften Skånes søer.

Da der var meldt stellersand og kongeederfugl ved Skanørs Havn, var det vores første stop bortset fra et kort ophold for at hente kanelbullar I Annas Bageri.

I Skanör gik vi ud på den sydlige mole, hvor der var vind og bølger hvilket vanskeliggjorde observationerne. Nogle så stellersand, andre kongeederfugl, få fik den begge. Derudover var der sortand, hvinand, ederfugl og stor skallesluger.

Da kaffen og kanelbullarne var indtaget kørte vi til Näsbyholm Sø. Her var der blisgæs, en bramgås, grågæs, pibeænder, en canadagås, taffelænder, troldænder og et par havørne. Som altid er der vindomsust. Vi spiste frokost og Janne gav en lille en i anledning af fødselsdag. Hurraråbet tog vi i bussen, da vi indtog frokosten i 2 grupper.

Herfra kørte vi mod nord til Vomb og via Vombs enge til Silvåkratårnet ved Krankesjön. På vej dertil havde vi glenter og på vandet var der lille skallesluger og i sivkanten på den modsatte side en sølvhejre. Det lave skjul stod under vand.

Da vi samlede ved bussen, var der glenteopvisning og besøg af en havørn og endnu en ørn, vi ikke fik bestemt.

Herfra gik turen hjem med 42 fugle på bogen.

Dagen startede med fuld sol og endte skyet. Vi var 37 grågæs og Jacob.

Grågæseudstyr

Foto: Susanne Paltorp

Tur i egne biler til Ganløse Ore d. 21. februar 2024

Af Lis Geertz-Hansen

Regnen strømmede ned, da vi kørte derud. Men trods vejret dukkede der alligevel 28 grågæs op for at gå turen rundt om Maglemosen i Ganløse Ore, for at se, hvad naturen kunne byde på denne februar dag.

Maglemosen har været drænet i mange år, men i 2018 begyndte Naturstyrelsen sin genopretning af mosen til gavn for planter og dyr. Vi så træet, hvor sortspætten yngede sidste år, men intet spor af fuglen.

Videre gennem det meget våde terræn, musvit og blåmejse samt solsort optrådte meget sparsomt. På vejen gik vi forbi de gamle, godt camouflerede våbendepoter fra Flyvestation Værløse.

Skovskade

Foto: Jette Bjerregaard

Pludselig kom der liv i skoven takket være en 3-4 skovskader, som kom forbi med deres karakteristiske hæse lyde.

Stor flagspætte lod sig se.

Nu var det blevet kaffetid, solen var ved at bryde igennem, men fuglelivet var utrolig sparsomt.

Over skoven var der flere musvåger og spætmejsen gjorde opmærksom på sin eksistens.

Turen var fattig på fugle, men flere af deltagerne glædede sig over at lære en ny lokalitet at kende.

Der skal nok komme liv derude, når foråret indfinder sig. Turen rundt om mosen er på 4 km.

Ore betyder udmark i et bakket område langt fra en landsby.

Tur i egne biler til Solbjerg Engsø, Stenholtsvang og Favrholt 13. marts 2024 Af Lis Geertz-Hansen

En diset morgen kl. 10 mødte 30 grågæs op på parkeringspladsen ved Tibberuphus. Vi gik ud til søen og 1 havørn var på plads i det udgåede træ. Der var knarand, pibeand, gravand og et par strandkader. På grund af den voldsomme regn gennem hele vinteren var der meget vand i søen, det fremmer ikke fuglenes lyst til at opholde sig der. Pludselig kom endnu en havørn flyvende og tog plads i det udgåede træ.

Efter knap en times fuglekiggeri tog vi gennem Grib Skov over til sydenden af Esrum Sø, til Stenholtsvang. Her var vandet også en faktor, der betød, at vi ikke kunne gå tørskoet hen til fugletårnet. Nogle nød deres formiddagskaffe, et par sølvhejrer sad i træerne og både lille og stor skallesluger blev set.

Sølvhejre blandt skarv

Foto: Arne Borg

Nu gik turen til dagens sidste lokalitet, Favrholt Voldgrav, beliggende mellem Novo's mange industribygninger og Novo's smukke kursuscenter.

Efter lidt forbistring med vejen dertil, gik vi ned mod fugletårnet, akkompagneret af lærkesang og en musende tårnfalk.

Favrholt blev dagens bedste lokalitet. Solen dukkede op, og lyset faldt på de mange fugle på vandet.

Krikænder og pibeænder, klædt i forårstøj, en del blisgæs og vibeflokke.

Der blev set omkring 30 arter på turen.

3-dages tur til Skåne/ Tranås mandag d. 18.3 -Dag 1

Af Iben Nielsen

På P-pladsen, v/Ballerup Rådhus, holdt en bus fra Vallensbæk Turist, med vores sædvanlige gode chauffør Jacob ved rattet. De næste 3 dage skulle han køre for os Grågæs, på tur til Sverige med overnatning på vandrehjemmet i Skåne-Tranås. Præcis kl. 7 kørte vi, solen skinnede, og temperaturen var plus 1 gr. Kort efter vi var kommet på motorvejen, så vi 2 viber flyve op over en støjvold. Vores første stop var lufthavnen, 3 deltagere blev samlet op ved Terminal 3. På broen til Sverige, v/grænsen, startede en konkurrence om antallet af arter set på turen i Sverige. Det kostede 10 kr at deltage, der blev uddelt et lille stk papir, hvor vi skulle skrive vores navn og gætte på antal af arter.

Første stop var ved toiletrastepladsen. Derefter gik turen mod Krankesjön ad lidt mindre og ”ukendte” veje. Vi kørte bl.a. gennem Dalby, imens Lis fortalte historien om denne spændende kirke. Lige før vi var fremme ved P pladsen til søen, så vi sølvhejre.

Nu var det tid til formiddagskaffe, men først skal man jo se, hvad der er af fugle. Fugletårnet var et godt mål, med et godt udsyn, der var meget at kigge på af diverse andefugle og skalleslugere bl.a. lille skallesluger, og så med en havørn i baggrunden.

Vildsvin

Foto: Mette Janas

Størst opmærksomhed fik måske et vildsvin, der gik rodede mellem sivene lige ved tårnet. Det var simpelthen en ”vild” oplevelse. De, som gik øverst op i tårnet, fik set at der var 6-7 små vildsvineunger!

Efter kaffe kørte vi den korte tur til Vombs enge. Der var meget vand og mange fugle bl.a. viber, stor regnspeve og blisgæs. Vi kørte videre mod Snogeholmssjön, hvor frokosten blev indtaget. Det var et rigtig godt sted med god plads, det var dog lidt koldt og blæsende, men da turens første dram blev delt rundt, var det nemmere at holde kulden ud.

Inden vi kørte videre, var der mulighed for at gå til en mindre sø, hvor der var en del andefugle at se.

Vi kørte videre mod Fyledalen og ”danske” P- pladsen i håb om at få kongeørnen at se. Det lykkedes ikke, til gengæld var der glenter- i øvrigt blev der set mange glenter i løbet af dagen. Bussen kørte videre mod ”Teglværket”. Nogle få af os kørte med, resten gik. Mens Jakob lavede

Lumumba, gik nogle af os en lille tur hen ad skovvejen. Der var en del fuglekonger, sortspætte hørtes, og der blev se træløber. I skovbunden var der masser af ramsløg og et område med hvid hestehov. Lumumbatid oprandt, og Gitte bød på skønne, hjemmebagte småkager.

Efter pausen gik turen mod Pulken.

På en mark kort før P-pladsen, stod der et ungt elsdyr, et flot syn, som alle nåede at se.

P-pladsen havde vi heldigvis for os selv og traner fik vi også set, selv i modlys var det et flot syn.

Der var ca. 4000 rastende og der kom hele tiden flyvende til. Der blev danset og trompeteret.

”Danskerbakken i Fyledalen»

Foto: Flemming Kragh Hansen

Man var begyndt at fodre, så en traktor kørte og lossede foder af. Der blev også set hvid stork og en del andefugle i området.

Traner ved Pulken

Foto: Arne Borg

Godt mætte af dagens oplevelser, kørte vi mod vandrehjemmet, ankom kl. ca. 17. Fik anvist værelse og så var vi på egen ”hånd” til kl. 18.30, hvor en dejlig middag blev serveret. Aftenen sluttede med rom og flødeboller, som Bjarne havde sørget for, vi fik med. En meget spændende 1. dag var slut.

Skåne/Tranås tirsdag d. 19. marts 2024. Dag 2

Af Mie Panduro

Efter morgenmad og madpakkesmøring var alle klar til afgang 8.30 - en overskyet og noget kold dag.

Turen gik igen til Pulken, hvor vi håbede på at være blandt de første på lokaliteten. Vi kørte gennem et bakket landskab med græsmarker og løvtræer, på en mark stod en enlig stork, på en anden store flokke af bramgæs og traner. Sanghæfterne blev delt ud, og Jørn sang for til dagens sange: Vårviser og Fuglene flyver i flok (Lev dit liv mens du har det).

Traner ved Pulken

Foto: Mette Janas

Da vi kom til Pulken, var der ikke andre ved fugletårnet, og vi kunne indtage hele tårnet og området omkring. Der var rigtig mange traner, en del stod ret tæt ved fugletårnet, men da vi nærmere os tårnet, rykkede de desværre længere og længere væk. Der hørtes hele tiden trompeteren, og flere dansede, nogle med græstotter i næbet. Flere mindre flokke af traner kom til. Et fantastisk syn. Traner og lyden af traner giver på denne tid af året fornemmelse af forår, uanset hvor koldt det er. Foruden tranerne så vi bl.a. pibeand, knarand, gravand, skeand, krikand og en enkelt stork. En enorm flok bramgæs sås i luften, de landede på en mark på den anden side af Härnestadsvägen. Joan oplyste senere, at der til overnatning på denne dag, blev talt 8100 traner, mens der dagen før var talt 4000.

Efter Pulken var der planlagt en kysttur. Lis fortalte, at Skånes eneste skærgård finder man mellem Åhus og grænsen til Blekinge, og at vi skulle køre en del af strækningen.

Første mål var Torsteberga havn. På vej dertil blev der god tid til at nyde omgivelserne, idet vi blev fanget bag en meget langsomt kørende traktor med en lille gravko på ladet. Flere store flokke af bramgæs sås på markerne. Ved havnen var der råkoldt og blæsende, men vi fandt nogle borde og bænke nogenlunde i læ, hvor formiddagskaffen blev indtaget, og for nogle også en lille en til at varme sig på - rester fra en tidligere tur. Det var småt med fugle, men strandskade og stor skallesluger blev noteret. Kulden bed, så en tur på de opvarmede toiletter gjorde godt. På vej fra Torsteberga passerede vi Trolle-Ljungby slot, som beskrives som en af Skånes mest storslåede renæssancebygninger.

Vi fortsatte sydover til Landön. To havørne sad ude på en af skærgårdsøerne. Også ved Landön var der ret koldt og blæsende. Vi gik en lille rundtur og passerede et mindre parkområde med egetræer,

en del flere hundrede år gamle. Bunden var dækket af ramsløg og en kraftig hvidløgsagtig lugt fulgte os. På sydsiden af Landön var der læ, men ikke mange fugle - stor skallesluger blev set. Mellem egetræerne så enkelte en grønspætte, men selv om der blev søgt ivrigt efter den, lykkedes det ikke resten at se den. Tilbage mod bussen så vi spidsand. Et hyggeligt sted, men ikke mange fugle til listen. Videre mod Äspet.

Skovfirben

Foto: Arne Borg

Vel ankommet til P-pladsen ved Äspet, blev frokosten indtaget godt i læ for vinden. I anledning af, at det var tur nr. 10 til Skåne-Tranås, Susanne deltog i, bød hun på Doktor Nielsens bitter. Området ved Äspet bar nok præg af vinterens østlige storme og megen regn. Fra nogle af dem, der gik til det østre fugletårn på tangen, lød det, at en del af tangen og klitterne var væk. Det vestre fugleskjul var helt forsvundet, og der stod meget vand i skovområdet vest for stien langs vigen. Af fugle blev bl.a. noteret bjergand, troland, stor præstekrave, klyder og stillits. Et tidligt firben blev set og senere bestemt til et skovfirben.

Sidste stop på dagens tur var Forsaker ved Degeberga. Her gik vi efter at se bjergvipstjert og vandstær og selvfølgelig det flotte vandfald. En sti i slugtens bund fører langs elven op til vandfaldet. Det blev en tur med forhindringer, der var faldet mange træer, som mere eller mindre spærrede stien. Der skulle kravles og klatres, og vi blev hurtigt spredt. En del opgav helt at gå ad stien og resten kom kortere eller længere ad stien, inden også de opgav. Et forsøg på at gå ad stien på toppen måtte også opgives. Vandfaldet så vi altså ikke, men både bjergvipstjert og vandstær blev set. På vej ud fra området bemærkede vi et skilt, af hvilket det fremgik, at en tur gennem slugten blev frarådet. Det havde vi så konstateret havde sin berettigelse.

Efter Forsaker kørte vi tilbage til Skåne-Tranås.

Tak til Jacob for endnu en gang at have kørt os sikkert ad små snørklede veje til de områder vi gerne ville se.

Dagens opdatering af fuglelisten gav 77 arter for de to første dage.

Aftenen bød på kalkun, kartofler i fad, ovnstegte gulerødder/rødbeder, brun sovs og brød, til dessert arme riddere på svensk og derefter rom og flødeboller samt en quiz, hvor Flemming havde spørgsmålene (20 stk.) og vi andre svarene. Hvem skulle dog have troet, at Storbritanien ingen grundlov har? Chokoladen til vinderne blev hurtigt fordelt til alle og spist.

Skåne/Traneås onsdag den 20.marts 2024. Dag 3

Af Ellen Ryg Olsen

Vejret var gråt, mildt og blidt og næsten vindstille. Dagen startede med indkøb i Vildtbutikken, hvor vi blev modtaget af venlige ejere, hvis smil nåede helt op til ørerne da vi tog afsted igen forsynet med alskens gode sager.

Derefter tog vi til Fyledalen i håb om at se kongeørn. Peder spottede et gråandepar.

Ved Abbekås havn sås et dejligt mylder af havlitter, foruden flere andre havfugle blandt andre gråstrubet lappedykkere, lom og edderfugle.

I krattet sås jernspurv (brunelle) og fuglekonge.

Havnen bød også på mulighed for at smovse i bagerens kardemommesnurrer.

Vi spiste frokost ved Næsbyholm sø og så blandt andet blisgæs, viber, sangsvaner og hvid vipstjert.

*Der blev kigget langt efter kongeørnen
Foto: Ellen Ryg Olsen*

Turens sidste stop var Grönalund søen, hvor ventetiden før Lumumbaen og Lenes lækre kager blev fordrevet med en tur op i skoven til en plads, hvor der indtil 1949 var et Tivoli. Nu var der en stor koloni af fiskehejrer. Over søen sås blandt andet viber, gravænder, grågæs, bramgæs og en enkelt klyde.

Grågås

Foto: Mette Janas

Midt på den flotte Øresundsbro blev fuglelisten gjort op. Vi havde på hele turen set i alt 86 arter og Grethe Wenzell vandt, da hun havde gættet på 88.

De gode ledere fik en fortjent tak for en veltilrettelagt tur, der blev gennemført i den bedste stemning. Og Jakob fik som sædvanlig ros for sin rolige og sikre kørsel. Jeg kom til at tænke på, at

han manøvrerer bussen på samme måde som en dressurytter styrer sin hest. Jeg tror han kan få bussen til at ”gå” sidelæns.

Afviklede foredrag

D. 10. januar 2024 havde vi besøg af Jan Eriksen formand for vildtforvaltningsrådet gennem mange år.

I betragtning af det som udgangspunkt ikke var et egentligt fugleforedrag, var der mødt mange Grågæs op i Frode Folkehus i Vanløse.

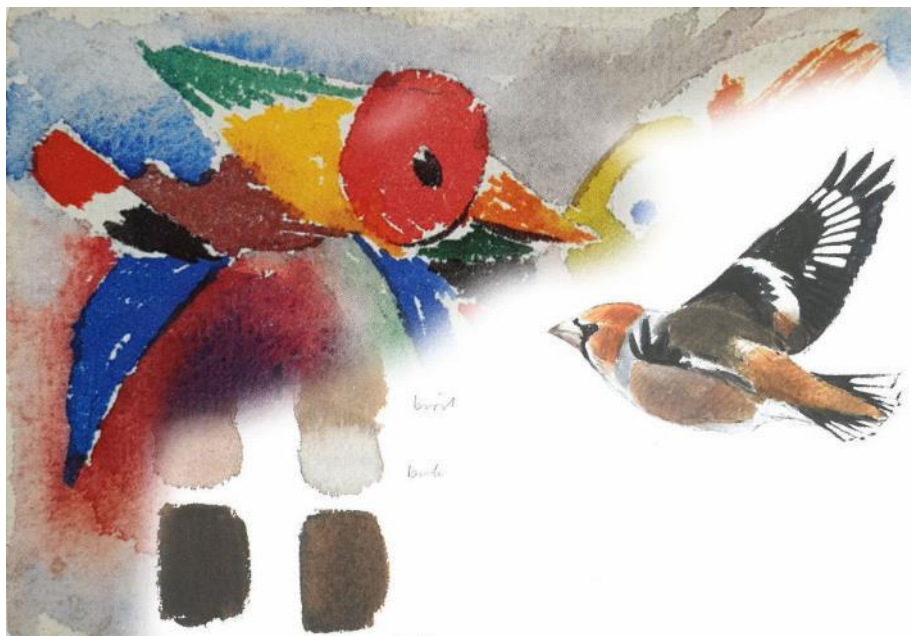
Det blev en eftermiddag uden et eneste foto - det er vist første gang i vores foredrags-historie! Men alligevel blev det en god og interessant eftermiddag, hvor Jan Eriksen i første time fortalte om hvordan hans interesse for fugle startede meget tidligt i Natur og Ungdom, sit arbejde i DOF både det organisatoriske og videnskabelige arbejde, hvor han var aktiv med deltagelse i undersøgelser, fuglerejser og div. indberetninger til DOF. Han var ikke en almindelig Grågå!

I anden time hørte vi om arbejdet i Friluftsrådet og ikke mindst om hans langvarige arbejde i Vildtforvaltningsrådet, om hvordan han arbejdede og lykkedes med at forene jægerne og ornitologernes interesser.

Vi blev også under foredraget præsenteret for en lang række af de personer på miljøområdet han havde arbejde sammen med.

Jan Chr. Mollerup

D. 6. februar havde vi besøg af Kristian Tikjøb, som fortalte om ” Fugle og Natur”. Kristian kom fra Lemvig og det havde taget os en del år at overbevise ham om, at det var en god idé at komme helt til København for at holde foredrag for Grågæssene. Vi blev hjulpet godt vej af at Kristian havde en søn og barnebarn, der i mellemtiden var flyttet til Hovedstaden.

Kunstner: Asger Lars

Men det var værd at vente på Kristian, som har en stor viden om både fugle og kunst (har været ansat på både Nørre Nissum seminarium og senere Nørre Nissum Seniorhøjskole). Han holdt et fremragende foredrag. Først om almindelig tegneudvikling og så mere specifikt om Lars Johanson og bagefter om Asger Jorn. To vidt forskellige kunstnere med forskellig tilgang til fuglene.

Jeg tror ikke at Kristian Tikjøb fortrød sit besøg hos Grågæssene. Han var vildt imponeret over fremmødet

Grethe Wenzell

Onsdag d. 6. marts 2024 havde vi besøg af naturvejleder Allan Gudio Nielsen fra Fugleværnsfonden, der bl.a. skulle fortælle om podcasten "Fugl af Glæde".

Indledningsvist fortalte han dog om nogle nyheder fra Fugleværnsfonden herunder et par forestående indkøb af nye reservater/udvidelse af eksisterende reservater. Han fortalte også kort om efterårsstormenes konsekvenser for reservaterne. Fx var Hyllekrogstangen blevet gennemskåret et par steder således at den nu næsten er blevet til 3 øer!

Herefter kom han med forskellige eksempler fra de mange Podcasts, som han havde udarbejdet sammen med en kollega. Personligt gjorde det et stort indtryk på mig, da han nævnte Podcasten, hvor de tog ud til Klaus Malling Olsen for at tale om kjoever - den store ornitolog er nu pga sygdom tvunget til at sidde i kørestol!

Men vi kan kun opfordre til at gå ind på fondens hjemmeside for at høre om de mange spændende emner, der bliver grundigt behandlet i nogle længere forløb.

Jan Chr. Mollerup

Grågæssenes ture og foredrag, april – september 2024

Tilmeldinger: Husk at hver tur skal indbetales for sig. Vælger du at melde dig til flere ture samtidig, skal det ske på hver sin overførsel

Databeskyttelse: Hvis du ikke ønsker at blive afbildet i Grågåsen eller Grågæssenes facebookside, må du give besked pr. mail til Seniorudvalget: seniorudvalget@outlook.com

Ture: Hvis du har behov for kørelejlighed i forbindelse med turene i egen bil, er du velkommen til at kontakte Pamela Bartholomeusz 2482 4345.

Turledere: Bjarne Andersen (4055 2314), Flemming Kragh Hansen (4020 0345), Joan Klausen (5192 8836) og Lis Geertz-Hansen (3013 2179)

Hvis du i sidste øjeblik forhindres i at deltage i en bustur, bedes du kontakte Jan Mollerup eller en af turlederne, så vi ikke står og venter på dig.

Onsdag den 10. april kl. 7.00 – 17.00

Bustur til Borreby Mose m.v.

Vi mødes ved Ballerup Rådhus og kører efter opsamling ved pendlerparkeringspladsen ved 31a (Solrød Syd) mod Borreby Mose. **Turen er udsolgt.**

Mandag den 22. april. kl. 7.00 – 18.00

Bustur til Sprogø m.v.

Vi mødes ved Ballerup Rådhus og kører efter opsamling ved pendlerparkeringspladsen ved 31a (Solrød Syd) mod Sprogø. Efter besøget på Sprogø spiser vi vore madpakker nær broen inden vi laver endnu et stop på turen på vejen hjem. **Turen er udsolgt.**

Onsdag den 24. april kl. 6.00 – 10.00

Morgentur i Porsemosen.

Vi mødes på parkeringspladsen ved Vikingelandsbyen i Risby (Ledøjevej) og går en tur i Porsemosen, hvor vi forhåbentlig hører en masse sangere. (Der er busforbindelse fra Ballerup St. og fra Albertslund St.)

Onsdag den 15. maj kl. 19.00 – 22.00

Aftentur til Sjælsø.

Vi mødes Sjælsmarksvej 29 og går en tur i området. Der er stor chance for at høre både nattergal og græshoppesanger.

27. – 30. maj kl. 7.00 – 17.00

Bustur til Öland.

Vi mødes ved Ballerup Rådhus og kører efter opsamling ved Terminal 3 mod Öland. Under opholdet skal vi bo på Hotel Borgholm på øens vestside. Vi bor i delte dobbeltværelser med fuld forplejning og linnedpakker til kr. 4.300 pr. person enkeltværelse koster 5.050 kr. Indbetal beløbet på reg.nr. 8401 konto 1190869, DOF København, Seniorudvalget senest den 15/1-24. Efter den 15/2-24 kan du forhøre dig om evt. restpladser hos Jan Chr. Møllerup (4050 8487). Max. 35 deltagere. **Der er venteliste.**

Onsdag den 12. juni kl. 7.00 – 18,00

Sæsonafslutning med sejltur på Maribosøerne.

Vi mødes ved Ballerup Rådhus og kører efter opsamling ved 31 A til Lolland hvor vi besøger forskellige fuglelokaliteter og sejler en tur på Maribosøerne. Indbetal kr. 450,00 på reg.nr. 8401 konto 1190869, DOF København, Seniorudvalget senest den 1/5. Efter den 1/6-24 kan du forhøre dig om evt. restpladser hos Jan Chr. Møllerup (4050 8487). Max 35 deltagere.

Onsdag den 31. juli kl. 10.00 – 14.00

Tur i egne biler til Sydvestpynten af Amager.

Vi mødes på parkeringspladsen ved Kalvebodvej og ser hvad der rør sig i området.

Onsdag den 7. august kl. 9.00 – ca. 16.00

Tur i egne biler til Store Vrøj.

Vi mødes ved Ballerup Rådhus hvorefter vi fordeler os i bilerne og kører til Vrøj – vi har fået mulighed for med guide at køre ind på området – derfor begrænser vi antallet af biler. Vi forventes at være hjemme senest kl. 16.00. Max 30 deltagere. Tilmelding senest den 1/7 til Flemming. (flemming.kragh.hansen@gmail.com) Se mere om lokaliteten på www.storevroj.dk

Onsdag den 28. august

Bustur til Botø kl. 7.00 – 17.00.

Vi mødes ved Ballerup Rådhus og kører efter opsamling ved 31 A til Falster. Indbetal kr. 290,00 på reg.nr. 8401 konto 1190869, DOF København, Seniorudvalget senest den 15/7. Efter den 1/8-24 kan du forhøre dig om evt. restpladser hos Jan Chr. Møllerup (4050 8487). Max 35 deltagere.

Onsdag den 18. september kl. 10.00 – 14.00

Tur i egne biler til Bognæs og Boserup.

Vi mødes på Bognæsvej P-plads og går en tur i området. Det må forventes, at vi skal gå 6 – 8 km.

30. september– 3. oktober

Bustur til Fyn m.v.

Annonceres i næste nummer af Grågåsen.

19. – 22. maj 2025

Bustur til Unteres Odertal på grænsen mellem Tyskland og Polen.

Yderligere information følger senere.

Flyvende canadagæs

Foto: Finn Carlsen

Eventuel framelding til endagsbusture må finde sted senest onsdag ugen før turens afholdelse. Det indbetalte beløb returneres, fratrukket et ekspeditionsgebyr på kr. 50.-/pr. ekspedition

BEMÆRK: VI SENDER INGEN BEKRÆFTELSE PÅ ENDAGSBUSTURE. DU ER PÅ LISTEN, HVIS IKKE DU HØRER FRA OS. PÅ FLERDAGSBUSTURE SENDER VI BEKRÆFTELSE PÅ DIN TILMELDING

Redaktion: Grethe Wenzell, E-mail: grethewenzell@webspeed.dk

Næste blad udsendes i juli måned. Deadline: d. 15. juni 2024

